

къмъ бждещето, е първата точка, отъ която той започва да върви къмъ силата. Силата пъкъ е идеалътъ, къмъ който човѣкъ се стреми. Нѣкои проповѣдватъ, че не е нужно човѣкъ да бжде силенъ. Не, човѣкъ трѣбва да бжде силенъ! Силата на човѣка не е потрѣбна за пакости, но да живѣе и то съобразно законитѣ на великата природа. Само силниятъ може да помага на своя ближень, но не и слабиятъ. Слабиятъ всѣкога очаква помощъ отъ другитѣ. Свѣтътъ не се нуждае отъ слаби хора, но отъ силни. Слабитѣ могатъ да послужатъ само като потици, като подбудителна причина да проявимъ своята сила. Необходимо е днесъ човѣкъ да бжде силенъ, да има не само добре развити мускули, кости, но и добре развити мисли и чувства. Силна трѣбва да бжде мисълта на човѣка! Силни трѣбва да бждатъ чувствата на човѣка! Силниятъ чукъ троши камънитѣ. Силното чувство топи мжнотиитѣ. Силната мисль побеждава препятствията.

Казвамъ: една отъ задачитѣ на съвременния човѣкъ е да разбере смисъла на своя животъ и отношението му къмъ цѣлото, къмъ козмоса. Нѣкои казватъ, че смисълътъ на живота седи въ обединението на всички хора и затова проповѣдватъ идеята за братството. И азъ подѣржамъ, че братството е основа, върху която може да се постави обединението между хората. Засега тази идея е най-високата, до която може да се достигне при сегашнитѣ условия на живота. Българитѣ започватъ съ другарството, а французитѣ — съ гражданството. Следъ другарството иде братството, а следъ братството — приятелството. Следователно, приятелството е идеалътъ, който всѣки се стреми да постигне. За да се реализира идеята за братството, човѣкъ трѣбва да бжде силенъ, да има знание и свѣтлина. Отличителното качество на брата е изобилие на чувства. Той еднакво е готовъ да услужва и на брата си, и на сестра си. Братътъ долавя нуждитѣ на сестрата и винаги е готовъ да ѝ помогне. Братътъ е способенъ да живѣе и да се жертвува за сестрата, като за себе си. И сестрата е готова да се жертвува за брата си, като за себе си. Братъ безъ сестра не е братъ; и сестра безъ братъ не е сестра. Когато говоримъ за братъ, подразбираме непременно и сестра; и когато говоримъ за сестра, подразбираме непременно и братъ. Значи, въ идеята за братството се включватъ тия две положения: братъ и сестра. Когато нѣкой дойде при мене и ми каже, че е мой братъ, питамъ го: имашъ ли сестра? — Имамъ. — Щомъ